

श्रीनरसिंहस्तुतिःप्रबोध

Shri Narasimhastutihprahlada

sanskritdocuments.org

May 13, 2018

Shri Narasimhastutihprahlada

श्रीनरसिंहस्तुतिःप्रह्लाद

Sanskrit Document Information

Text title : narasiMhastutiHprahlAda

File name : narasiMhastutiHprahlAda.itx

Category : vishhnu, dashAvatAra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com

Description/comments : Edited by S. V. Radhakrishna Shastriji

Acknowledge-Permission: Mahaperiaval Trust

Latest update : May 13, 2018

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

May 13, 2018

sanskritdocuments.org

Shri Narasimhastutihprahlada

श्रीनरसिंहस्तुतिःप्रह्लाद

(प्रह्लादकृता - श्रीमद्भागवततः)

प्रह्लाद उवाच -

ब्रह्माद्यः सुरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः

सत्त्वैकतानमतथो वयसां प्रवाडैः ।

नाराधितुं पुरुगणैरधुनापि पिप्रुः

किं तोष्टुमर्हति स मे हरिरुग्रजाते ॥ १ ॥

मन्ये धनाभिजनरूपतपःश्रुतौज-

स्तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ।

नाराधनाय हि भवन्ति परस्थ पुंसो

भक्त्या तुतोष भगवाङ्गजयूथपाय ॥ २ ॥

विप्राद्विषड्गुणयुतादरविन्दनाभ-

पादारविन्दविमुखात् श्वपथं वरिष्ठम् ।

मन्ये तदर्पितमनोवयनेहितार्थ-

प्राणं पुनाति स कुलं न तु भूरिमानः ॥ ३ ॥

नैवात्मनः प्रभुरथं निजलाभपूर्णां

मानं जनाद्विदुषः करुणो वृषीते ।

यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं

तस्यात्मने प्रतिभुप्रस्य यथा मुष्मश्रीः ॥ ४ ॥

तस्मादलं विगतविकलव ष्ठशरस्य

सर्वात्मना मलि गृणामि यथामनीषम् ।

नीचोऽजया गुणविसर्गमनुप्रविष्टः

पूयैत येन हि पुमाननुवर्णितेन ॥ ५ ॥

सर्वे ज्यमी विधिकरास्तव सत्त्वधाम्नो

ब्रह्माद्यो वयमिवेश न योद्धिजन्तः ।

क्षेमाय भूतय उतात्मसुभाय चास्य
विक्कीडितं भगवतो रुचिरावतारैः ॥ ६ ॥

तद्यच्छ मन्युमसुरश्च उतस्त्वयाद्य
मोदत साधुरपि वृश्चिकसर्पुडत्या ।
लोकश्च निर्वृतिमिताः प्रतियन्ति सर्वे
रुपं नृसिंहं विभयाय जनाः स्मरन्ति ॥ ७ ॥

नाडं बिभेभ्यजित तेऽतिभयानकास्थ-
जिह्वार्कनेत्रभ्रुकुटीरभसोऽग्रदंष्ट्रात् ।
आन्त्रस्रजः क्षतजकेसरशङ्कुकर्णा-
न्निर्द्धादभीतद्विगिभादरिभिन्नभात्रात् ॥ ८ ॥

त्रस्तोऽस्म्यलं कृपाणवत्सल दुःसखोऽग्र-
संसारयककटनाङ्गसतां प्रणीतः ।
भङ्गः स्वकर्मभिरुशात्तम तेऽङ्घ्रिमूलं
प्रीतोऽपवर्गशरणं ह्यसे कदा नु ॥ ९ ॥

यस्मात्प्रियाप्रियवियोगसयोगजन्म-
शोकाग्निना सकलयोनिषु द्रव्यमानः ।
दुःभौषधं तदपि दुःभमतद्धियाऽलं
भूमन्भ्रमामि वद मे तव दास्ययोगम् ॥ १० ॥

सोऽलं प्रियस्य सुदुष्टः परदेवताया
लीलाकथास्तव नृसिंहं विरिञ्चगीताः ।
अञ्जशिततर्भ्यनुगृण-गुणविप्रमुक्तो
दुर्गाणि ते पदयुगालयलंससङ्गः ॥ ११ ॥

बालस्य नेल शरणं पितरौ नृसिंहं
नार्तस्य यागदमुदन्वति मञ्जतो नौः ।
तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्यं षड्दञ्जसेष्ट-
स्तावद्विभो तनुभृतां त्वदुपेक्षितानाम् ॥ १२ ॥

यस्मिन्त्यतो यर्द्धि येन य यस्य यस्माद्-
यस्मै यथा यदुत यस्त्वपरः परो वा ।
भावः करोति विकरोति पृथक्स्वभावः
सञ्चोदितस्तदभिलं भवतः स्वरुपम् ॥ १३ ॥

माया मनः सृजति कर्मभयं बलीयः

कालेन योदितगुणानुभवेन पुंसः ।

छन्दोमयं यदृजयार्पितषोडशारं

संसारयङ्गमज कोऽतितरेत्त्वदन्यः ॥ १४ ॥

स त्वं छि नित्यविजितात्मगुणः स्वधाम्ना

कालो वशीकृतविसृज्यविसर्गशक्तिः ।

यङ्गे विसृष्टमजयेश्चर षोडशारे

निष्पीड्यमानमुपकर्षं विभो प्रपन्नम् ॥ १५ ॥

दृष्टा मया द्विवि विभोऽभिलषिष्यपाना-

मायुः श्रियो विभव षष्ठ्यति याञ्जनोऽयम् ।

येऽस्मत्पितुः कुपितडासविजृम्भितभू-

विस्कूर्जितेन लुलिताः स तु ते निरस्तः ॥ १६ ॥

तस्मादभूस्तनुभृतामलमाशिषो ङ

आयुः श्रियं विभवमैन्द्रियमा विरिञ्चयात् ।

नेच्छामि ते विलुलितानुरुविक्रमेण

कालात्मनोपनय मां निजभृत्यपार्श्वम् ॥ १७ ॥

कुत्राशिषः श्रुतिसुष्मा मृगतृष्णिरुपाः

कवेदं कलेवरमशेषरुञ्जं विरोडः ।

निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान्

कामानलं मधुलवैः शमयन्टुरापैः ॥ १८ ॥

क्वाडं रजःप्रभव षश तमोऽधिडेऽस्मिन्

जातः सुरेतरकुले क्व तवानुकम्पा ।

न ब्रह्माणो न तु भवस्य न वै रमाया

यन्मोऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः ॥ १९ ॥

नैषा परावरमतिर्भवतो ननु स्था-

ज्जन्तोर्थथाऽऽत्मसुदृष्टो जगतस्तथापि ।

संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः

सेवानुरूपमुदयो न परावरत्वम् ॥ २० ॥

अेवं जन् निपतितं प्रभवामिदुपे

कामाभिकाममनु यः प्रपतन्प्रसङ्गात् ।
 कृत्वाऽऽत्मसात्सुरर्षिणा भगवन् गृहीतः
 सोऽयं कथं नु विसृजे तव भृत्यसेवाम् ॥ २१ ॥

मत्प्राणरक्षणामनन्त पितुर्वधश्च
 मन्धे स्वभृत्यऋषिवाक्यमृतं विधातुम् ।
 भङ्गं प्रगृह्य यदवोयदसद्विधित्सु-
 स्त्वामीश्वरो मद्यपरोऽवतु कं उरामि ॥ २२ ॥

ओकस्त्वमेव जगदेतदमुष्य यत्त्व-
 माधन्तयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च ।
 सृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमाययेदं
 नानेव तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ॥ २३ ॥

त्वं वा धृष्टं सद्यसदीश भवांस्ततोऽन्यो
 माया यदात्मपरबुद्धिरियं ह्यपार्था ।
 यद्यस्य जन्म निधनं स्थितिरीक्षाणं य
 तद्वै तदेव वसुकाववदष्टितर्वाः ॥ २४ ॥

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयाम्बुमध्ये
 शेषेऽऽत्मना निजसुभानुभवो निरीडः ।
 योगेन मीलितदृग्गात्मनिपीतनिद्र-
 स्तुर्ये स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युक्ते ॥ २५ ॥

तस्यैव ते वपुरिदं निजकालशक्त्या
 सञ्चोदितप्रकृतिधर्मज्ञा आत्मगूढम् ।
 अम्भस्यनन्तशयनाद्विरमत्समाधे-
 नाभिरभूत् स्वकणिकावटवन्मडाञ्जम् ॥ २६ ॥

तत्सम्भवः कविरतोऽन्यदपश्यमान-
 स्त्वां बीजमात्मनि ततं स्वबलिविचिन्त्य ।
 नाविन्दद्वेषशतमप्सु निमज्जमानो
 जातेऽङ्कुरे कथमु डोपलभेत बीजम् ॥ २७ ॥

स त्वात्मयोनिरतिविस्मृत आस्थितोऽञ्जं
 कालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावाः ।
 त्वाभात्मनीश भुवि गन्धमिवातिसूक्ष्मं

भूतेन्द्रियाशयमये विततं ददृश ॥ २८ ॥

येवं सडस्रवदनाङ्घ्रिशिरः करोरु-
नासास्थकर्णानयनाभरणायुधाढ्यम् ।
मायामयं सद्गुणलक्षितसन्नवेशं
दृष्ट्वा मडापुरुषमाप मुदं विरिञ्च्यः ॥ २८ ॥

तस्मै भवान्धयशिरस्तनुवं य भिभ्रद्-
वेदद्गुडावतिबलौ मधुडैटभाप्यौ ।
उत्वाऽऽनयश्छृतिगाणस्तु रजस्तमश्च
सत्त्वं तव प्रियतमां तनुमामनन्ति ॥ ३० ॥

धत्थं नृतिर्यगृषिदेवऽषावतारै-
र्लोकान् विभावयसि उंसि जगत्प्रतीपान् ।
धर्मं मडापुरुष पासि युगानुवृत्तं
छन्नः कलौ यदभवस्त्रियुगोऽथ स त्वम् ॥ ३१ ॥

नैतन्मनस्तव कथासु विदुःएठनाथ
सम्प्रीयते दुरितदुष्टमसाधु तीग्रम् ।
कामातुरं उर्षशोकभयैषणार्तं
तस्मिन्धत्थं तव गतिं विमृशामि दीनः ॥ ३२ ॥

जिह्वैकतोऽय्युत विकर्षति भावितृमा
शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् ।
घ्राणोऽन्यतश्चापलदृक् क्व य कर्मशक्ति-
र्बहुव्यः सपत्न्य एव गेडपतिं लुनन्ति ॥ ३३ ॥

येवं स्वकर्मपतितं भववैतरण्या-
मन्योऽन्यजन्ममरणानभितभीतम् ।
पश्यञ्जनं स्वपरविग्रहवैरमैत्रं
उन्तेति पारथर पीपुळि मूढमध ॥ ३४ ॥

को न्वत्र तेऽपिलगुरो भगवन्प्रयास
उत्तारणेऽस्य भवसम्भवलोपलेतोः ।
मूढेषु वै मडदनुग्रह आर्तबन्धो
किं तेन ते प्रियजनाननुसेवतां नः ॥ ३५ ॥

नैवोद्विजे पर दुरत्ययवैतरण्या-
स्त्वद्दीर्यगायनमडाभृतमग्रचित्तः ।
शोभे ततो विभुभयेतस षड्भ्रियार्थ-
मायासुभाय भरमुद्रततो विमूढान् ॥ ३६ ॥

प्रायेण देव मुनयः स्वविमुक्तिकामा
मौनं यरन्ति विजने न परार्थनिष्ठाः ।
नैतान्विडाय कृपाणान्विमुमुक्षु अको
नान्यं त्वदस्य शरणां भ्रमतोऽनुपश्ये ॥ ३७ ॥

यन्मैथुनादि गृहमेधिसुषुं छि तुर्यं
कण्डूयनेन करयोरिव दुःखदुःखम् ।
तृप्यन्ति नेड कृपाणां भुङ्कुःखभाजः
कण्डूतिवन्मनसिजं विषडेते धीरः ॥ ३८ ॥

मौनप्रतश्चुततपोऽध्ययनस्वधर्म-
व्याख्यारुजपसमाधय आपवर्ग्याः ।
प्रायः परं पुरुष ते त्वजितेन्द्रियाणां
वार्ता भवन्त्युत न वात्र तु दाम्भिकानाम् ॥ ३९ ॥

रूपे धमे सदसती तव वेदसृष्टे
भीष्मकुंराविव न चान्यदरूपकस्य ।
युक्ताः समक्षमुभयत्र विशिन्वते त्वां
योगेन वह्निमिव दारुषु नान्यतः स्यात् ॥ ४० ॥

त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदम्भुमात्राः
प्राणोन्द्रयाणि लृष्टयं चिदनुग्रहश्च ।
सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्
नान्यत् त्वदस्यपि मनोवयसा निरुक्तम् ॥ ४१ ॥

नैते गुणा न गुणिनो मडदाद्यो ये
सर्वे मनःप्रभृतयः सडदेवमर्त्याः ।
आधन्तवन्त उरुगाय विदन्ति छि त्वा-
मेवं विमृश्य सुधियो विरमन्ति शब्दात् ॥ ४२ ॥

तत्तेऽर्द्धतम नमःस्तुतिकर्मपूजाः
कर्म स्मृतिश्चरण्यायोः श्रवणां कथायाम् ।

संसेवया त्वयि विनेति षडङ्गया हिं
भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत ॥ ४३ ॥
इति प्रह्लादकृता श्रीनरसिंहस्तुतिः समाप्ता ।

Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

——
Shri Narasimhastutihprahlada
pdf was typeset on May 13, 2018

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

